

змін потребує низка Законів України та інших нормативно-правових актів. Служба безпеки зможе ініціювати перед Радою національної безпеки і оборони України питання про прийняття рішення про включення терористичної організації, визнаної терористичною в іншій державі, в реєстр організацій, визнаних терористичними в Україні, Рада в свою чергу матиме повноваження щодо реєстру терористичних організацій та низку інших змін сучасному законодавстві.

Отже діяльності терористичних груп та організацій, які становлять небезпеку не тільки громадській безпеці, а й конституційному ладу та територіальній цілісності, необхідно протидіяти різними засобами, один з яких це запровадження механізму визнання таких злочинних організацій та організованих груп терористичними. Це дозволить підвищити ефективність протидії терористичній діяльності в Україні.

Одержано 20.04.2017

УДК 343.3/.7

Іван Валерійович Бова,

курсант навчально-наукового інституту контррозвідувальної діяльності

Національної академії Служби безпеки України

Науковий керівник: канд. юрид. наук Швидкова О. В.

КВАЛІФІКАЦІЯ НАДАННЯ ДОПОМОГИ НЕВИЗНАНИМ (САМОПРОГОЛОШЕНИМ) РЕСПУБЛІКАМ

Сучасна ситуація на Сході України зумовлює розвиток існуючих і появу нових форм та видів суспільно небезпечних діянь. Безперечно, це створює необхідність для удосконалення законодавства України, а саме внесення змін до КК України з метою приведення його у відповідність до сучасних викликів національній безпеці та обороні України з боку самопроголошених та невизнаних територіальних утворень.

Дії, які мають елементи надання підтримки невизнаним (самопроголошеним) республіці, суди, у більшості випадків, кваліфікують як злочини проти громадської безпеки, а саме за статтями 256 («Сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх злочинної діяльності»), 258-3 («Створення терористичної групи чи терористичної організації»), 258-4 («Сприяння вчиненню терористичного акту»), 258-5 («Фінансування тероризму») КК України, що мають меншу суспільну небезпечність, ніж «Державна зрада» та «Шпигунство».

Чинна редакція статті 111 КК України дає визначення державної зради. Втім, це визначення, перейшло зі статті 56 КК УРСР в редакції 1992 року, і тому не враховуються сучасні обставини вчинення злочину, а саме коли такі дії здійснюються в інтересах невизнаних або самопроголошених держав та, відповідно, не підпадають під визначення «іноземна держава».

Під «іноземною державою» слід розуміти, що це будь-яка держава, крім України, незалежно від того, чи визнана вона Україною як суверенна і чи має Україна з нею дипломатичні відносини.

Під іноземною організацією, слід розуміти будь-яку державну чи недержавну установу, підприємство, об'єднання, орган іншої країни, у тому числі політичну партію, релігійну організацію, комерційне підприємство, а також міждержавну чи міжнародну організацію, у тому числі неофіційну, нелегітимну чи, крім офіційної міжнародної організації, членом якої є Україна, а також військову, політичну, економічну, фінансову, прикордонну чи інша розвідку. Але таке визначення також потребує тлумачення «іншої країни».

Це унеможливило переслідування осіб, що здійснили дії в інтересах таких самопроголошених (невизнаних) держав, як ДНР, ЛНР, ПМР, Нагорно-Карабахська республіка, Абхазія, Південна Осетія, а також інші невизнані територіальні утворення, що виникли внаслідок окупації, терористичної діяльності, сепаратизму та інших порушень міжнародного права. Таким чином, питання практики тлумачення терміну «іноземна держава», а також активного використання маріонеткових самопроголошених утворень з метою здійснення підривної діяльності, в тому числі проти України, потребує конкретизації визначень.

У проекті закону України «Про внесення змін до статті 111 КК України» від 15.03.2017 № 6195 в статті 111 «Державна зрада» пропонується розширити адресат, а саме: надання іноземній чи невизнаній (самопроголошеній) державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

На нашу думку, такі саме зміни слід внести і в ч. 2 статті 111, і в ч. 1 статті 114 КК України і додати невизнану (самопроголошену) державу як адресату та ініціатора завдання на проведення підривної діяльності проти України.

Врахування зазначених пропозицій сприятиме приведенню термінології законодавства у відповідність до сучасних реалій та забезпечення охорони національної безпеки України на належному рівні.

Одержано 20.04.2017

УДК 343.34

Артем Олександрович Рагнєв,

курсант навчально-наукового інституту контррозвідувальної діяльності
Національної академії Служби безпеки України

Науковий керівник: канд. юрид. наук Пастернак М. С.

ІНФОРМАЦІЙНА СКЛАДОВА ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ ДИВЕРСІЇ

Сьогодні ми живемо в часи, коли триває четверта промислова революція – інформаційна. Враховуючи постійне зростання ролі і значення інформації в житті людства, доцільно час від часу переглядати розуміння певних